

ÄŒESKÄ• POLICIE

ÄšterÄ½, 01 duben 2008

Napíšu vám, proÄ• nenadávám na Ä•eskou policii - byÄ½ si o ní lidé všeobecnÄ½ nemyslejí vÄ½bec nic dobrého. Je tak nÄ½jak všeobecným trendem nadávat na policisty. Netvrdím, Ä½e mezi nimi nejsou lidé úplatní, brutální, líní, hloupi...prostÄ½ takoví, jací jsou všude a v kaÄ½dém povolání. Ale za sebe máÄ½u Ä½íct, Ä½e policistÄ½ mám k tomu své dÄ½vody.

Pravda, obÄ½as se zklamou, to kdyÄ½ narazím na dopraváka, vÄ½tšinou vzrÄ½stu podmÄ½reÄ½ného, s Ä½epicí staÄ½kam k nosu, jak mele jako prasklá deska - paní Ä½ídiÄ½ko, víte Ä½eho jste se dopustila? Ale kaÄ½dý jsme nÄ½jaký... a i Napoleonové mají právo na Ä½ivot-))) Mrzí má½ také, kdyÄ½ vidím v televizi nebo Ä½tu v novinách o nÄ½jaké aféÄ½me úplatných policistÄ½, ale ani to má½ nepÄ½mesvÄ½dí, Ä½e policie jako taková není uÄ½íteÄ½ná a potÄ½ebná a policisté ve vÄ½tširpocí, snaÄ½ící se opravdu pomáhat lidem. Pochopíte proÄ½, kdyÄ½ si pÄ½teÄ½tete... no...t akový pÄ½íbÄ½h. Ta paní z me docela obyÄ½ejná Ä½enská. Má½la normální rodinu, manÄ½ela, patnáctiletou dceru, barÄ½ek a psa, prostÄ½ úplnÄ½ normální Ä½ivot. Do momentu, neÄ½ jí manÄ½ílek, se kterým Ä½ila Ä½tvrt století, oznámil, Ä½e se chce rozvést. To je celkem také norm to, co se dÄ½lo dál, uÄ½ tak normální nebylo. Dcera tÄ½ch manÄ½elÄ½ totiÄ½ jezдила na koni, ve stájích u své o deset let starší kamarádky, a právÄ½ do téhle kamarádky se manÄ½el zamiloval. Co na tom, Ä½e jemu táhla padesátka a jeho vyvolené sotva tÄ½cítka, láska je láska a tÄ½lo si porouÄ½et nedá. KdyÄ½ se to ta paní, o které je celé tohle povídání, dozvÄ½dÄ½la, napadlo jí, Ä½e dcera pÄ½je s otcem, ke kamarádce, se kterou si rozumí, ke koním, které miluje...a ta paní zÄ½stane v barÄ½ku sama, jenom s tím psem, no a k Ä½emu to potom bude? Pro koho by vÄ½mila, v dobÄ½ psích konzerv a granulí, pro koho by uklízela, prala, o koho by má½la starost...o sebe? Na co... Rodiče uÄ½ nemÄ½la, pÄ½íbuzné také ne... a pÄ½edstava, Ä½e chodí z práce do prázdného baráku, kde jí pÄ½ívítá jenom ten pes, se jí vÄ½bec nezamlouvala. A tak se rozhodla, Ä½e neÄ½ tohle, radÄ½ji se svým zbyteÄ½ným Ä½ívotem skončuje. Ta paní má½la jednoho známého, na internetu, seznámili se, pokud se tomu seznámení dá Ä½íkat, na chatu a Ä½as od Ä½asu si psali. Jak se máš, co dÄ½láš... znali se kÄ½estními jmény a vÄ½dÄ½li o sobÄ½, kde který bydlí, ona Ä½e je z vesniÄ½ky kousek od Prahy, on Ä½ momentálnÄ½ bydlí v New Yorku. Ten den, kdy se paní z pÄ½íbÄ½hu rozhodla, Ä½e skončuje se svým pozemským bytím, našla v mailové poštÄ½ mail od toho svého známého. Tak mu ještÄ½ odepsala, nÄ½co ve smyslu, Ä½e je to z její strany mail poslední, neboÄ½ se míní zakrátko rozlouÄ½it se svým trapným Ä½ívotem a tudíÄ½ se louÄ½í i s ním, a Ä½ nepíše, neboÄ½ by mu opravdu nemÄ½l kdo odepsat. Poslala mail, snÄ½dla nÄ½kolik hrstí práškÄ½ od Ä½aludeÄ½lékÄ½ poÄ½ínaje pÄ½es prášky na spaní, prášky na srdce a prášky na artritidu, které zbyly po její matce, ulehla na gauÄ½ a oÄ½ekávala neodvratný konec. LeÄ½... Ä½lovÄ½k míní, okolnosti má½ní. Ten známý v New Yorku pÄ½išel ten den z práce neÄ½ekanÄ½ brzo, zapnul internet a našel mail od té paní. A udÄ½lal nÄ½co, co by snad nevymyslel ani hollywoodský scénárista - z toho New Yorku zavolał do Ä½ech, na tísÄ½ovou linku 158, tam dispeÄ½erce vylíÄ½il co a jak... dispeÄ½erka zalarmovala policii a ti policajti tu paní našli. Našli jí na základÄ½ volání od nÄ½koho, kdo bydlel nÄ½kde za oceánem, našli jí jenom podle kÄ½estního jména a jména vesniÄ½ky, kde ta paní bydlela. A stihli to vÄ½as. Docela tím pÄ½ekvapili manÄ½ela té paní, kterého našli sedÄ½t v jídelnÄ½, popíjet kávu a pravdÄ½podobnÄ½ Ä½ to, aÄ½ jeho do nedávné doby drahá poloviÄ½ka dochrÄ½í na gauÄ½i a bude klid. TakÄ½e sanitku volali a na transport té bláznivé Ä½enské dohlédli ti policisté... a ta bláznivá baba je jim od té doby moc vdÄ½Ä½ná. A ten její známý z New Yorku? Posléze se vrátil do Ä½ech... a jestli neumÄ½eli, Ä½íjí spolu ještÄ½ poÄ½ád šÄ½astnÄ½, a moÄ½ná šÄ½astnÄ½ spolu budou Ä½ít aÄ½ do smrti. A abych nezapomněla na dceru té paní... ta, i kdyÄ½ dneska uÄ½ dospÄ½lá, nemÄ½Ä½e pochopit, jak si mohla její mamka o ní myslet, Ä½e by jí vymÄ½nila za kamarádku a za konÄ½. Zazvonil zvonec a pÄ½íbÄ½hu je konec. A já od té doby vÄ½Ä½ím policajtÄ½m, i kdyÄ½ vím, Ä½e i mezi nimi se najdou lidé zlí, úplatní... a tak dále (tenhle hezký pÄ½íbÄ½h nÄ½kde vyhrabal a poslal Franta Bouška)